

For Københavns Vedkommende findes Hovedreglerne i Lov af 30. November 1857 om Afstaaelse af Grunde til Vandaflednings- eller Kloakanlæg, i Lov af 30. November 1857 om Beskyttelse af de til Københavns Vandværns henhørende Værker, Anlæg og Beholdere m. v., i Lov af 14. December 1857 om Gader, Veje og Vandløb i København samt i Lov Nr. 123 af 28. April 1906 om nogle Forandringer i og Tillæg til de i forannævnte Love om Vandløb givne Bestemmelser. For Landets Vedkommende findes Bestemmelserne i Loven af 28. Maj 1880 om Vands Afledning og Afbenyttelse, jfr. Lov Nr. 128 af 19. April 1907 om Forandringer i Loven af 28. Maj 1880.

Den for København gældende Lov af 28. April 1906 fastslaaer i § 7, at Afløbet fra en Bebyggelse skal føres til en tilstrækkelig stor Kloak, der kan føre det videre. Den for Landet gældende Afløbslovgivning af 28. Maj 1880 synes i den ved Loven af 19. April 1907 ændrede § 54 at gaa videre. Lovens Bestemmelser angaar nemlig ikke alene Afløb fra Bebyggelse men al Vandafledning, derunder ogsaa Dræning af Marker, og det foreskrives i nævnte Paragraf, at ved Bestemmelsen af den nye Lednings Retning bliver navnlig at tage Hensyn til, ad hvilken Vej Vandet paa den letteste og for alle vedkommende mindst byrdefulde Maade kan føres ud enten i Havet, i en Sø, i et allerede bestaaende offentligt eller privat Vandløb, der uden særlige Foranstaltninger er skikket til at modtage Vandet, eller *til et Terræn, hvor det uden Skade for Sundheden og uden Ulempe for Ejeren eller Naboerne kan optages* eller anvendes til Ovrerishing.

Gennemførelsen af saadanne Vandafledningsanlæg kan imidlertid blive meget bekostelig, og dette har foranlediget, at Bestræbelserne har været rettede paa at udfinde andre Maader at skaffe sig af med det skadelige Vand end ved Afledning gennem aabne eller lukkede Ledninger til Havet. I Mangel af direkte udtrykkeligt Forbud mod Afledning til Undergrunden uden Autoriteternes Approbation er der tidligere ikke skredet ind mod saadan Afledning, hvor den maatte være iværksat. Nogle Steder er det skadelige Vand saaledes ledet til Gruber eller Brønde, hvorfra det synker videre ned i Jorden. Er disse Gruber eller Brønde ikke særlig dybe, kan der i Almindelighed ikke foraaarsages Ulemper, idet Vandet vil blive rensat ved at passere gennem Jordlagene, men er vedkommende Brønd gravet saa dyb, at den fører ned til de underjordiske vandførende Lag, eller er der i Bunden af Brønden nedsat Rør, der fører ned til dem, er disse Lag udsatte for Infektion. Som Eksempel paa saadanne Boringer kunde man nævne en Boring i Nærheden af Hedehusene, til hvilken der ledes Afløb fra W. C., og de i Direktørens Skrivelse omtalte Latrinbrønde i Hedehusene. Som et Eksempel paa en særlig ondartet Afledning kan henvises til det i Købstadforeningens Tidsskrift, 25de Aargang Nr. 1 Side 57 omtalte. I de vandførende Lag kan der i Almindelighed ikke paaregnes nogen Rensning af Vandet eller Tilbageholdelse af Urenhederne, og tages der saa Vand til Drikkevandsforsyning, til Mejerier og lign. fra disse Lag, er Faren for Overførelse af Smitte gennem Vandet til Stede. Københavns Kommune har derfor, hvor dens Interesser truedes, dels ved Forhandling med de private og dels ved Anvendelse af Loven med store pekuniære Opofrelser søgt at sikre sine Anlæg, men man kan ikke undlade at gøre opmærksom paa, at lignende Færer kan true mindre Vandværker, Mejerier o. lign. Virksomheder, der maaske ikke er i Stand til at tilfredsstille de Fordringer, som af private maatte blive stillet til dem, samt at det i det hele er irrationelt, at større eller mindre Samfunds Livsinteresser skal være afhængige af privates Forgodtbefindende, og skal for Eksempel henvises til den tidligere omtalte Sag vedrørende Randers Vandværk, hvor en Lodsejer ved at forurene Grundvandet tvang Vandværket til delvis at flytte sit Indvindingsanlæg. Tænker man sig en Forurening af Undergrunden fortsat i en Aarrække et eller andet Sted, vilde der sikkert fremkomme saadanne Tilstande, at der en Gang i Fremtiden maatte anvendes store Bekostninger for at raade Bod paa Ulemper, som det med forholdsvis ringe Bekostning for Nutiden havde været muligt at undgaa.

Vandet, der flyder i de underjordiske vandførende Lag, og som i de senere Aar er blevet af alt overvejende Betydning for Samfundets Forsyning med Drikkevand, bør ligesom Luften være Samfundets og ikke den enkeltes Raadighed undergivet, dog at enhver har Lov til paa egen Grund at tage fra de underjordiske vandførende Lag alt det Vand, han har Brug for til sit Husbehov; enhver